

[Arbejdsministeren]

me med inden den 1. oktober 1979. Og endelig er venstres forslag i uoverensstemmelse med den aftale, en række partier har indgået herinde om, at disse dyrtidsportioners beløb skal bruges til pensionsformål.

På denne baggrund må regeringen altså afvise venstres forslag om konvertering af disse dyrtidsportioner.

Hans Jørgen Jensen (S):

I sit forslag til folketingsbeslutning om konvertering af visse dyrtidsportioner, der af staten er indbetalt til ATP som et led i indkomstpoltikken for perioden 1977-79, foreslår venstre, at de indbetalte dyrtidsportioner kan konverteres til enten medarbejderaktier, indskud i investeringsforeninger eller andre former for erhvervsaktiv anbringelse.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at ATP-midlernes anvendelse tilsigter en spredning af ejendomsretten. Det siges således også, at efter liberal opfattelse må ejendomsretten, hvad enten den er individuel eller kollektiv, ikke give enkeltpersoner eller grupper en særlig politisk indflydelse.

Venstre erkender altså i sin liberalistiske tankegang, at hverken den enkelte eller grupper må få en særlig politisk indflydelse, og det er derfor bemærkelsesværdigt, at de tanker, som venstre gør sig om spredning af ejendomsretten, tager sigte på medarbejderaktier og investeringsforeninger. Efter min opfattelse vil en sådan spredning af ejendomsretten blot opretholde og cementere det nuværende kapitalistiske system, hvor ganske få personer har den afgørende økonomiske magt i samfundet.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at formålet med spredning af ejendomsretten må være at skabe den forudsætning, at den enkelte ikke kan udnytte andre økonomisk, og jeg må derfor, da venstres forslag vil føre til en fortsat uheldig udvikling af ejendomsretten, afvise de tanker om ATP-fondens midlers anvendelse, som venstre rejser i sit beslutningsforslag.

I stedet vil jeg fremhæve socialdemokratiets og LOs tanker om at skabe økonomisk demokrati. Økonomisk demokrati vil nemlig sikre medindflydelse og medejendomsret i erhvervslivet og på den enkelte virksomhed. Ulighederne i samfundet vil forsvinde ved en mere ligelig fordeling af de goder, som vi

sammen frembringer, og derfor kan jeg sige, at dette forslag må være vejen.

På denne baggrund skal jeg sige, at vi fra socialdemokratiets side ikke kan medvirke til gennemførelse af det foreliggende forslag.

Lawaetz (FP):

Efter den lange forespørgselsdebat er gassen måske nok gået lidt af ballonen, men jeg vil godt lige prøve at gennemgå de muligheder, der findes.

Udgangspunktet for venstres forslag er naturligvis den situation, der er opstået, fordi man vedtog lov nr. L 230 af 2. juni 1977, ifølge hvilken overskydende dyrtidsportioner skulle indbetales af statskassen i ATP-fonden. Men man undlod dengang at tage stilling til, hvor disse penge skulle lande, og denne stadig voksende kapital har siden givet en masse spekulationer og usikkerhed for erhvervslivet, så jo før man kan finde en løsning, jo bedre.

Der er flere muligheder. Pengene er indbetalt af statskassen, og det vil sådan set sige af samtlige skatteborgere, altså også af ikke-lønmodtagere. Det er således på en måde samfundets penge. Man kunne derfor simpelt hen betale dem tilbage til den slunkne statskasse. Det ville senere spare skatteejderne for et tilsvarende beløb og således på et eller andet tidspunkt komme alle til gode. Vi kan vel også blive enige om, at statskassen nok kunne have brug for dem i øjeblikket.

Man kunne så komme tilbage til, hvornår man kunne tillade sig at øge købeevnen på hjemmemarkedet, også som en eventuel kompensation for nødvendig løntilbageholdenhed. Efter vor opfattelse ville det være en sund og ligetil løsning at fylde pengene tilbage i statskassen. Men nu kan man sige, at normalt får vort parti ikke skyld for at hjælpe regeringen. Naturligvis ville det være en hjælp for regeringen at komme til at råde over ekstra 10-12 mia kr. netop nu. Men hvad er det, vi har pligt til at varetage? Det er først og fremmest landets interesser, og hvis landet mangler penge, var det rimeligt at putte en sådan fællesklump tilbage i statskassen og dermed lette en lang række problemer.

Hvad er det mere, vi skal varetage? Det er arbejderne interesser i høj grad, og det er i arbejderne interesse, det, man foreslår her.